

Dosarul nr. 2rac-397/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători L. Bulgac, A. Panov și G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de „Moldasig“ SA,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de CA „Alliance
Insurance Group“ SA împotriva Biroului Național al Asigurătorilor de
Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA
„Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA cu privire la declararea nulității
actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată,

și la cererea de chemare în judecată depusă de „Moldasig“ SA împotriva
Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA
„Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA
cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de „Moldasig“ SA și menținută hotărârea din
01 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2015, CA „Victoria Asigurări“ SA (ulterior redenumită în CA
„Alliance Insurance Group“ SA) a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA
„Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA
cu privire la declararea nulității hotărârilor adoptate la Adunarea generală
extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din
13 ianuarie 2015 și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 2-6, vol. I).

În motivarea acțiunii, reclamanta CA „Victoria Asigurări“ SA a relatat că la
13 ianuarie 2015, a avut loc Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului
Național al Asigurătorilor de Autovehicule cu următoarea ordine de zi: 1) revocarea

membrilor Consiliului de administrație al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule și alegerea altei componente a Consiliului; 2) alegerea directorului Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule; și 3) autorizarea asigurătorilor licențiați pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă auto externă de a tipări formularele certificatului de asigurare „Carte Verde“.

Reclamanta a susținut că la Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015 au participat SAR „Moldcargo“ SA, membru cu drepturi depline, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, membru cu drepturi depline, licențiat pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, CA „Moldova-Astrovaz“ SA, membru cu drepturi depline, licențiat pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, și SA „Acord Grup“ SA, membru care nu este licențiat pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă.

Reclamanta a indicat că la Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015 au fost adoptate următoarele hotărâri: 1) au fost revocați membrii Consiliului de administrație al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule și a fost aleasă o altă componentă a Consiliului, în care au intrat reprezentanții SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA; 2) a fost ales directorul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule; și 3) SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA și CA „Moldova-Astrovaz“ SA au fost autorizate de a tipări formularele certificatului de asigurare „Carte Verde“ pe un an prin încheierea contractelor direct cu Editura de Imprimare „Statistica“.

Reclamanta a specificat că până la data depunerii cererii de chemare în judecată, nu a recepționat procesul-verbal cu hotărârile adoptate la Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015.

Reclamanta a invocat că în conformitate cu art. 36 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, hotărârile conform ordinei de zi a Adunării generale extraordinare a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015, puteau fi adoptate în exclusivitate cu votul majorității simple a asigurătorilor licențiați pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă („Carte Verde“).

Reclamanta a declarat că în motivarea dreptului de a vota pentru chestiunile incluse în ordinea de zi a Adunării generale extraordinare a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015, reprezentanții SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA și CA „Moldova-Astrovaz“ SA au invocat prevederile art. 45 alin. (2) din Statutul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

Reclamanta a precizat că potrivit art. 45 alin. (2) din Statutul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, Adunarea generală se consideră statutar

constituită dacă sunt prezenți 2/3 din numărul membrilor cu drepturi depline. În cazurile în care Adunarea generală nu poate adopta hotărâri din cauza neîndeplinirii condițiilor din alin. (1) al prezentului articol, Adunarea convocată din nou în termen de 7 zile, va putea să delibereze asupra punctelor de pe ordinea de zi a primei Adunări, indiferent de numărul membrilor/reprezentanților prezenți, dar nu mai puțin de 1/3 din numărul total al membrilor cu drepturi depline.

Reclamanta a relevat că Statutul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, pe care s-au bazat Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA la desfășurarea Adunării generale extraordinare a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015, a devenit caduc la data de 15 noiembrie 2014, în virtutea prevederilor imperative ale Legii nr. 180 din 25 iulie 2014, prin care au fost modificate prevederile art. 36 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Reclamanta a evidențiat că din componența Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule fac parte 8 membri cu drepturi depline, licențiați pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, și anume: CA „Moldasig“ SA, CIA „Asito“ SA, SAR „Donaris Vienna Insurance Group“ SA, CA „Klassika Asigurări“ SA, CA „Victoria Asigurări“ SA, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA și CA „Moldova-Astrovaz“ SA.

Astfel, reclamanta a indicat că în acord cu prevederile art. 36 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, majoritatea simplă constituie 5 asigurători licențiați pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, însă hotărârile contestate au fost adoptate cu voturile a doar 3 asigurători licențiați pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, acestea fiind lovite de nulitate absolută în temeiul art. 220 alin. (1) din Codul civil.

La 22 ianuarie 2015, CA „Moldasig“ SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA cu privire la declararea nulității hotărârilor adoptate la Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015 și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-8, vol. II).

În motivarea acțiunii, reclamanta CA „Moldasig“ SA a relatat că la 13 ianuarie 2015, a avut loc Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule cu următoarea ordine de zi: 1) revocarea membrilor Consiliului de administrație al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule și alegerea altei componente a Consiliului; 2) alegerea directorului Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule; și 3) autorizarea asigurătorilor licențiați pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă auto externă de a tipări formularele certificatului de asigurare „Carte Verde“.

Reclamanta a susținut că la Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015 au participat SAR „Moldcargo“ SA, membru cu drepturi depline, căruia i-a fost suspendată licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, membru cu drepturi depline, licențiat pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, CA „Moldova-Astrovaz“ SA, membru cu drepturi depline, licențiat pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, și SA „Acord Grup“ SA, membru asociat.

Reclamanta a indicat că la Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015 au fost adoptate următoarele hotărâri: 1) au fost revocați membrii Consiliului de administrație al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule și a fost aleasă o altă componentă a Consiliului, în care au intrat reprezentanții SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA; 2) a fost ales directorul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule; și 3) SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA și CA „Moldova-Astrovaz“ SA au fost autorizate de a tipări formularele certificatului de asigurare „Carte Verde“ pe un an prin încheierea contractelor direct cu Editura de Imprimare „Statistica“.

Reclamanta a specificat că până la data depunerii cererii de chemare în judecată, nu a recepționat procesul-verbal cu hotărârile adoptate la Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015.

Reclamanta a invocat că în conformitate cu art. 36 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, hotărârile conform ordinei de zi a Adunării generale extraordinare a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015, puteau fi adoptate în exclusivitate cu votul majorității simple a asigurătorilor licențiați pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă („Carte Verde“).

Reclamanta a declarat că în motivarea dreptului de a vota pentru chestiunile incluse în ordinea de zi a Adunării generale extraordinare a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015, reprezentanții SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA și CA „Moldova-Astrovaz“ SA au invocat prevederile art. 45 alin. (2) din Statutul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

Reclamanta a precizat că potrivit art. 45 alin. (2) din Statutul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, Adunarea generală se consideră statutar constituită dacă sunt prezenți 2/3 din numărul membrilor cu drepturi depline. În cazurile în care Adunarea generală nu poate adopta hotărâri din cauza neîndeplinirii condițiilor din alin. (1) al prezentului articol, Adunarea convocată din nou în termen de 7 zile, va putea să delibereze asupra punctelor de pe ordinea de zi a primei Adunări, indiferent de numărul membrilor/reprezentanților prezenți, dar nu mai

puțin de 1/3 din numărul total al membrilor cu drepturi depline.

Reclamanta a relevat că Statutul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, pe care s-au bazat Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA la desfășurarea Adunării generale extraordinare a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015, a devenit caduc la data de 15 noiembrie 2014, în virtutea prevederilor imperative ale Legii nr. 180 din 25 iulie 2014, prin care au fost modificate prevederile art. 36 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Reclamanta a evidențiat că din componența Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule fac parte 8 membri cu drepturi depline, licențiați pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, și anume: CA „Moldasig“ SA, CIA „Asito“ SA, SAR „Donaris Vienna Insurance Group“ SA, CA „Klassika Asigurări“ SA, CA „Victoria Asigurări“ SA, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA și CA „Moldova-Astrovaz“ SA.

Astfel, reclamanta a indicat că în acord cu prevederile art. 36 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, majoritatea simplă constituie 5 asigurători licențiați pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, însă hotărârile contestate au fost adoptate cu voturile a doar 3 asigurători licențiați pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă, acestea fiind lovite de nulitate absolută în temeiul art. 220 alin. (1) din Codul civil.

Prin încheierea protocolară din 05 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de CA „Moldasig“ SA împotriva Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată a fost conexată la cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de CA „Alliance Insurance Group“ SA împotriva Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 159-162, vol. III).

Prin hotărârea din 01 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, au fost respinse ca neîntemeiate cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Victoria Asigurări“ SA împotriva Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată, precum și cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Moldasig“ SA împotriva Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA cu privire la

declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 178-188, vol. III).

La 29 octombrie 2018, „Moldasig“ SA a declarat apel împotriva hotărârii din 01 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f.d. 174, vol. III).

Prin decizia din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de „Moldasig“ SA și menținută hotărârea din 01 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f.d. 32-40, vol. IV).

În motivarea soluțiilor adoptate, instanțele ierarhic inferioare au reținut că în temeiul art. 5 și 42 din Statutul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015 a avut competența de a decide referitor la revocarea membrilor Consiliului de administrație al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, alegerea altei componente a Consiliului, alegerea directorului Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule și autorizarea asigurătorilor licențiați pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă auto externă de a tipări formularele certificatului de asigurare „Carte Verde“.

De asemenea, instanțele ierarhic inferioare au indicat că potrivit art. 45 alin. (2) din Statutul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, Adunarea generală se consideră statutar constituită dacă sunt prezenți 2/3 din numărul membrilor cu drepturi depline. În cazurile în care Adunarea generală nu poate adopta hotărâri din cauza neîndeplinirii condițiilor din alin. (1) al prezentului articol, Adunarea convocată din nou în termen de 7 zile, va putea să delibereze asupra punctelor de pe ordinea de zi a primei Adunări, indiferent de numărul membrilor/reprezentanților prezenți, dar nu mai puțin de 1/3 din numărul total al membrilor cu drepturi depline.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au mai relevat că prevederile Legii nr. 180 din 25 iulie 2014, prin care au fost modificate prevederile art. 36 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, nu au afectat aplicabilitatea prevederilor art. 45 alin. (2) din Statutul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, deoarece acestea nu contravin prevederilor art. 36 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în redacția aplicabilă la data de 13 ianuarie 2015, când a avut loc Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

La 13 august 2019, „Moldasig“ SA a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 01 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de „Moldasig“ SA (f.d. 45-52, vol. IV).

În motivarea recursului, recurenta „Moldasig“ SA a reiterat circumstanțele de fapt și temeiurile de drept invocate pe parcursul examinării cauzei.

Totodată, recurenta a punctat că prevederile din Statutul Biroului Național al

Asigurătorilor de Autovehicule, în partea ce se referă la adoptarea hotărârilor ce țin de certificatul de asigurare „Carte Verde“, contravin în mod vădit prevederilor speciale ale art. 36 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, care nu permit Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule să instituie norme complementare în această privință.

Recurenta a reliefat că instanța de apel a omis să se expună asupra argumentului „Moldasig“ SA precum că hotărârile adoptate de Adunarea generală extraordinară a membrilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule din 13 ianuarie 2015, bazate pe prevederile Statutului Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, în ceea ce privește certificatul de asigurare „Carte Verde“, sunt contrare normelor imperative din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Recurenta a menționat că la 26 februarie 2015, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a desfășurat o a doua Adunare generală extraordinară a membrilor săi, guvernându-se de același Statut caduc, fiind adoptate hotărâri analogice celor din data de 13 ianuarie 2015.

Recurenta a reiterat că în contradicție cu prevederile Legii nr. 180 din 25 iulie 2014, prin care au fost modificate prevederile art. 36 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule nu și-a adus, în termen de 3 luni, statutul și actele sale interne în concordanță cu noile prevederi legale, fapt cărui instanța de apel a omis să-i dea apreciere, fiind încălcat dreptul părților la un proces echitabil.

De asemenea, recurenta a notat că hotărârea privind autorizarea asigurătorilor licențiați pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă auto externă de a tipări formularele certificatului de asigurare „Carte Verde“ contravine prevederilor art. 31 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și Hotărârii Guvernului cu privire la modificarea și completarea Anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 294 din 17 martie 1998.

La 16 septembrie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA copia cererii de recurs depuse de „Moldasig“ SA împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 60, vol. IV).

La 08 octombrie 2019, intimata CA „Grawe Carat Asigurări“ SA a depus referință la recursul declarat de „Moldasig“ SA, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil (f.d. 67-73, vol. IV).

La 15 octombrie 2019, intimatul Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, a depus referință la recursul declarat de „Moldasig“ SA, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil (f.d. 76-82, vol. IV).

La 22 octombrie 2019, intimata SAR „Moldcargo“ SA a depus referință la recursul declarat de „Moldasig“ SA, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil (f.d. 84-87, vol. IV).

Intimații CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA nu și-au valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de „Moldasig“ SA.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum rezultă din materialele cauzei, în fișa de însoțire nr. 6176 este indicat că la 18 iunie 2019, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurenteii „Moldasig“ SA, atât prin intermediul oficiului poștal, cât și prin intermediul poștei electronice, copia deciziei integrale din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 41, vol. IV).

Însă, la materialele cauzei nu este anexat nici avizul de primire și nici confirmarea de recepționare electronică de către recurenta „Moldasig“ SA a copiei deciziei integrale din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, luând în considerare că recurenta „Moldasig“ SA a declarat recurs la data de 13 august 2019, completul conchide că recurenta „Moldasig“ SA s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de „Moldasig“ SA, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

Conform art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alin. (2) și (3) ale art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, completul relevă că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de „Moldasig“ SA se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de judecată, însă nu

relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, acesta nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, completul accentuează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume dacă se invocă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă, din recursul declarat de „Moldasig“ SA nu rezultă că instanța de judecată a apreciat arbitrar probele.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 02 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu

conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanța de judecată cu încălcarea normelor de drept material și procedural sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de „Moldasig“ SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de „Moldasig“ SA împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de CA „Alliance Insurance Group“ SA împotriva Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată, și la cererea de chemare în judecată depusă de „Moldasig“ SA împotriva Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, SAR „Moldcargo“ SA, CA „Grawe Carat Asigurări“ SA, CA „Moldova-Astrovaz“ SA și SA „Acord Grup“ SA cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan